

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 8.
ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

**Ποίημα γὰ τὴν Εἰρήνην,
ποῦ τὸν κόσμον θὰ φαειδρύνῃ.**

Σηκωθῆτε παλληκάρια τῆς Ἑλλάδος σπιρουναῖτα,
ἦλθε κι' ἡ στιγμή νὰ προῦμε φέρτε τὴν κρασιονανάτα·
σηκωθῆτε γαλονάδες ποῦ σὰν πρόβατα κοιμάστε,
τὸν Ἐτέμ με τὸ σαρίκι τόρα πλέον μὴ φοβάστε·
μὴ φοβάστε γαλονάδες τὸν Ἐτέμ με τὸ σαρίκι,
σηκωθῆτε νὰ γλεντήτε τῆς εἰρήνης μας τὴ νίκη.

Ἄφ' τὰ κόκκιλα βγαλμένα τῶν Ἑβραίων Γερμανῶν,
πρῶτα πρῶτα θὰ δοξάσῃ τὸν ἀγᾶ τῶν Ἀθηνῶν·
ἀκολούθως τοὺς πριγγήπους καὶ τὸν Κώστα ἐξαιρέτως,
κι' ἕναν ἕνανε κατόπιν τοὺς Ῥωμητοὺς ἀνεξαιρέτως,
πὼ γρέψαμε πολέμους καὶ μπαρούφες ὅσες πῆς,
χωρίς νάχομε ἄντροπῆς.

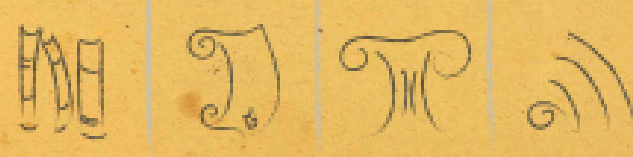
Σηκωθῆτε σπαθατζήδες,
λουτζτροὶ καὶ στραγαλατζήδες,
κι' ὅλοι πέστε με χαρὰ,
νὰ εἰρήνη μιὰ φορὰ!

“ Νὰ εἰρήνη ποῦ δοξάζει τὸ στρατὸ καὶ τὴν κορῶνα,
νάχομε ἔλεγχο καὶ φτώχεια ἕναν ἡμῶσι αἰῶνα!
Νὰ εἰρήνη ποῦ θὰ κάμῃ τοῦ Κανάρη το' ἀπογόνους,
νὰ ξυστοῦνε με τὸ' ἀγκώνους.

Τώρα πῶχομε κλεισμένη τὴν εἰρήνη σ' τὸ κλουβὶ
ἄς τὸ ποῦμε, πὼς οἱ Τούρκοι ἐσταθῆκαν παλαβοὶ,
ἀροῦ κι' ἔβλεπαν πὼς εἶναι οἱ σποθαῖτοι μας, καβοῦροι,
νὰ μὴν ἔλθουν νὰ σᾶς κάμουν τὴν Ἀθήνα σας ἀχοῦρι.
Κι' ἂν σᾶς ἔκαναν ἀχοῦρι τὴν Ἀθήνα τὴ μεγάλη,
ἦθελ' ἔχομε ἡσυχία σ' τὸ ἐξῆς κι' ἐμεῖς οἱ ἄλλοι
ποῦ γιὰ πινομὴ δική σας, φαντασμένοι μου ψειρήδες,
πᾶμε σήμερα σ' τὰ ξένα μαζωμένοι σὰ γαρίδες.

Τὴν εἰρήνη χαιρετήστε
καὶ σ' ἐδαῦτη τραγουδήστε,
“ Σὲ γνωρίζει ἀπὸ τὴν ὄψι
τὸ ῤυματάκι τὸ θολὸ μας,
σὲ γνωρίζει ἀπὸ τὴν κόψη
ποῦ θὰ κάμῃς σ' τὸ λαιμὸ μας. ”

Σηκωθῆτε γαλονάδες τῆς Ἑλλάδος σπιρουναῖτοι
ποῦ με πρῶτο σμπάρο Τούρκου ἐγυρίζετε τρεχαῖτοι,
σηκωθῆτε καὶ τὸ ἄστρον τῆς εἰρήνης γλυκοφέγγει,
φόβος δὲν εἶναι κανένας νὰ ξαναπαντήστε Γιέγκη,
μέλι γίνηκε καὶ γάλα ὁ Ἀβδοῦλ με τὸ Γιωργάκη
πὼπιανόντανε γιὰ γοῦστο κάθε λίγο καὶ λιγάκι,
κι' εἶπ' ὁ Ῥήγας σ' τὸ Σουλτάνο,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑΣ
 ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
 ΑΙ. 24.41. ΦΙ. 0017

Τί κακό και τί μαράζι,
μέσα του καθένας βάζει,
βλέποντας κυρές και δούλες που ν' αξίζουμε τον κόπο.
υποχώρησε να κάνουν Διαδοχικῶ τῶ τρέπω
και να φεύγουν ἀφ' τὸν τόπο που τοὺς θρέφει και τοὺς ζῆ,
πέρωντες καθὼς κι' ἐκεῖνος και τῆς κότες τους μαζύ.

* * *

Πῶς διγλό να κατεβῆ σ' τὸ νοῦ τους τέτοια βίδα !
Νὰ πάρη ὁ τάδες τῆ στιγμῆ π' ἀνέβαιν' ἡ σταφίδα
γιατί χωρὶς τὸν ὑψωμὸ τῆς σταριδῶς ἐφέτο,
ἤθελε πάει τὸ ψωμί στῆς μύστρες σὰν κομφέτο,
και δὲν θὰ κούταγε κανεὶς,
ὅσο και νὰν' ἐπιφανῆς,

βλέποντας πῶς τὸν τόπο του δουλεύει ψωμοτύρι,
να σηκωθῆ φαμελικῶς να πὰ 'νὰ ντιθερτίρη.

* * *

Κι' εἶν' ἡ φευγάλα θάνατος· πληγὴ που δὲν θὰ γιάνη
να χάσουμ' ἀφ' τὸν τόπο μας και Μπλέσσα κι' Ἀνδρογιάννη,
εἶν' ἐν ἀπάντεχο κακὸ π' ὄποιος κι' ἀν τὸ γρικῆση,
σὰ βυζανάρικο παιδι τῆς κλάψης θὰ τσακίση.

* * *

Ψάλλε Μούσα μου τρελλῆ,
βασιολύπητο τραγοῦδι·
φεύγουνε πολλῆς, πολλοὶ,
φεύγει κάθε νηὸ λουλοῦδι.
Κρέμες πλέον στ' Ἀργοστόλι
δὲν θὰ βλέπουν τὰ θολά μου,
Μούσα δώσε μου πιστόλι
να πετάξω τὰ μυκλά μου.

* * *

*Ερημος ὁ τόπος μένει
και σφαλεῖ πᾶς μέγας οἶκος,
φεύγει κάθε χαϊδεμένη,
πάει κι' ὁ Φωκάς ὁ Νίκος.
Φεύγει κάθε φίνο μέλος
ἀφ' τῆς βάτσες τῆς βαβδάτες,
πάει, πάει κι' Ἀντιωνέλος
πᾶν κι' οἱ βέστοι διπλωμάτες,
πῶρχονται τὸ καλοκαίρι
γιὰ ν' ἀλλάζουμε τ' ἀγέρι.

* * *

*Ακοῦς ἐκεῖ να φεύγουνε με τόσο ἀπονιά !
να μὴν τοὺς καίγεται καρφί για τὴν Κεφαλλονιά,

που μ' ὀλητης τὴν ποβερτὰ και τῆ στενοχωριά,
τὸ ἀνάιτησε και τσῶκαμε πασσαδες και θερία !

* * *

Μένουμε τὰ σταγκώματα και φεύγουνε τ' ἀτήμια,
φεύγουν τ' ἀρνάκια τὰ παχειὰ και μένουν τὰ ψωφήμια,
φεύγουν αὐτὲς που παίζουμε σ' τὸν τόπο πρώτη πάρτη,
και μένουν ἢ μιζέριες κι' ἐμεῖς, κάμποσοι σκαρτοὶ.

* * *

Σαχλὸς και κακορίζικος χειμῶνας θὰ περάση·
φεύγουν αὐτὲς πῶττόλιζαν τὸ Μύλο και τῆ Λάση
και μόνον μένουνε μ' ἐμᾶς τοὺς ἀναπαραδίτες,
ὁ Δάλλας κι' ὁ Τριαντάφυλλος δασκάλοι Λευκαδίτες.

* * *

Μαυρη βλέπουν τῆ δουλειά,
και κάμποσοι προικοθῆρες,
χάνουν τὰ χρυσᾶ πουλιὰ,
που, ἡ κοτσιλιὰ τους λίρες,

θὰ πετάξουν μακρυὰ ἢ μικρῆς χρυσοφτεροῦσες,
και θὰ μείνουν μοναχὰ ἢ παληρῆς ἢ κολοσοῦσες.

* * *

*Αρχόντισσες που θρέψετε με πάππιες και με χῆνες;
γιατί μᾶς ἀρνηθήκετε και πᾶτε σ' τῆς Ἀθῆνης;
δὲν σᾶς ἀρέσει νᾶσαστε ἢ πρῶτες πατριώτισσες
παρὰ θὰ πᾶτε να σᾶς πουν ψωροεπαρχιώτισσες;

* * *

*Εκεῖ τὰ καπελίνια σας σ' τὸ μάτι δὲν κτυποῦνε,
τρέ ντιστε γκε καθὼς ἐδῶ ποτὲ δὲν θὰ σᾶς 'ποῦνε,
κι' ἀν τῆς Ἀθῆνας ἡ τριβῆ πολλὰ σᾶς ἐξάλειψη
τ' Ἀργοστολιότικο ἀξᾶν ποτὲ δὲν θὰ σᾶς λείψη.

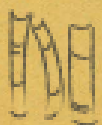
* * *

Μείνεται ἐδῶ σ' τὸν τόπο σας τὸν ἀθισμένο τόπο,
πῶχετε τῆ νιτράδα σας και ζῆτε χῶρις κόπο,
μείνεται ἐδῶ να τρέχετε σ' τοῦ μπουλεβάρ τῆς πλάκας
μπροστά σας να ξεχάνουμε κι' ἐμεῖς οἱ μιτοβλάκες.

* * *

*Εχ' ἡ Ἀθήνα μπουλεβάρ και μύλους για σουλάτσο;
ἔχει πρικάδες του λουρδᾶ και βοῦσκα με μελάτσο;
ἔχει λεφτὰ και δύλεφτα μπακίρι ντελικάτο
να κάνουν οἱ ἀρχόντοι σας παζάρι στο μαρκάτο;

* * *

Κι' ἂν στὴν Ἀθήνα θάχατε καλλίτερο λουσαίσμα
σκεφθῆτε πῶς σ' τὸ θέατρο δὲν ἔχει τοῦρνο χάρισμα,
σκεφθῆτε πῶς τὰ ἔθιμα θὰ πάρτε κάθε σούρδου
κι' ἐτότε, τ' ἀρχοντίκι σας θὰ γίνῃ σούρδου μοῦρδου.

ΤΙ ΘΕΛΩ!

Βαρέθηκα τοὺς ἔρωτες, τὰ νηάτα,
βαρέθηκα νὰ βράζω στὴν πιτιάτα,
τ' ἀνθρωπισμοῦ βαρέθηκα τὴ' φάρα,
βαρέθηκα νὰ ζῶ στὴν κουταμάρα.

* * *

Δὲν θέλ' ἀνθρωπισμὸ γιὰ ν' ἀγαπῶ,
νὰ γένω θέλω... ψύλλος... νὰ τσιμπῶ,
νὰ τρέχω, νὰ σαρταίνω. ν' ἀγγελώνω,
κι' ἐκεῖ ποῦ μοῦ γουστάρει... νὰ τρυπῶνω...

* * *

Νὰ χώνωμαι σὲ στήθια ποῦναι μέλια, ...
νὰ κάνω μέρα νύκτα... σκουρδουμπέλια,
νὰ πίνω νηότης αἷμα νὰ φουσκώνω,
κι' ἐκεῖ, μὲς τὰ μερλάκια... ν' ἀλαφρώνω...

* * *

Δὲν θέλω ν' ἀγαπῶ, νὰ ξενυκτῶ,
νὰ πάσχω, νὰ πονῶ, ν' ἀποζητῶ...
στὸν κόσμῳ θέλω μόνη μου σκοτοῦρα
πῶς νὰ βουρλίζω πλάταις... στή φαοῦρα!

* * *

Δὲν θέλω νὰ ταφῶ ποῦ θὰ πεθάνω,
δὲν θέλω ἄνθ' ἰτιαῖς, κυπαρισσάκια,
παράδεισος γιὰ μέ, ποῦ θ' ἀνασάνω,
εἶναι νὰ τσακιστῶ... σὲ δυὸ νυχάκια!

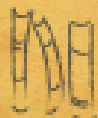
Λύκος.

ΠΟΘΟΣ.

Μ' εὐτῆνο τὸ μακρὸ σκοινὶ ποῦ παίζεις ὄλο ἔνο,
καλλίτερα νὰ μ' ἔδενες ποῦμαι ζουρλὸς γιὰ σένα.

GANZ TOLL

(Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.)

ΕΝΑ ΣΩΣΤΟ.

Ὅπου κι' ἂν πάγω καὶ σταθῶ,
γιὰ τὴν εἰρήνην μου μιλοῦνε
μ' ὄσους γνωστούς κι' ἂν εὔρεθῶ,
γιὰ τὴν εἰρήνην μ' ἐρωτοῦνε.

—

Κι' ἐγὼ τὴν ἐζουλεύω τὴν Εἰρήνην
ἂν ὅμως ἐσυνέβαινε νὰ λάχῃ,
καμμιά καλοθρ' μμένη... Κατερίν
κι' αὐτὴ δὲν μοῦ χαλάει τὸ στομάχι.

Ἀλεξανδρινός.

XXX

ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

Τὸ Μουσικὸν τῆς Σχολῆς σῶμα θ' ἀρχίσῃ νὰ
παιανίζῃ τακτικῶς ἀπὸ τῆς αὔριον Κυριακῆς 28
Σεπτεμβρίου ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Δικαστηρίων.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ.

ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ τοῦ Δημοτικοῦ, τοῦ Σχολαρχεί-
ου καὶ τοῦ Γυμνασίου, θὰ ἀγοράζουσι τὰ βιβλία των
καὶ ὅλα τὰ ἄλλα γραφικὰ εἶδη μὲ τὰς τιμὰς τὰς
ὁποίας πωλοῦν καὶ τὰ καταστήματα τῶν Ἀθηνῶν,
ἀπὰ τὸ βιβλιοπωλεῖον ὁ « Παλαμῆδης, » τὸ ὁποῖον
διευθύνει ὁ φιλοπρόοδος Καλλίνικος.

ΦΑΝΕΛΕΣ καὶ ἐσώθρακα ὀλομάλλινα καὶ ἐκ-
τάκτου ποιότητος. Κώδωνας ἤλεκτρικούς διὰ τὰ
δωμάτιά σας μὲ πολὺ ὀλίγα χρήματα. Λάμπες νε-
ωτάτου συστήματος. Νιτσεράδες, πεύκια, καὶ χίλια
ἄλλα εἶδη πολυτελείας, ἔλαβεν ἐξ Εὐρώπης ὁ φι-
λόκαλλος ἔμπορος Τσιρόλιας.

Μιὰ ἀπλὴ ἐπίσκεψις εἰς τὸ πλουσιώτατον κατά-
στημά του, θὰ σᾶς ἐκπλήξῃ!

ΣΤΕΦΑΝΑ καὶ παρθενικά διὰ γάμους. Μεγάλην
συλλογὴν λαιμοδετῶν. Μετάξια καὶ μαλλιά τοῦ
κεντήματος ὄλων τῶν χρωμάτων καὶ ἐκλεκτῆς
ποιότητος. Ψιλικά διάφορα, εὐθηνά καὶ νεώτατα,
θὰ εὔρητε εἰς τὸ κατρηστημα Χαραλ. Ἀρσένη.

ΑΠΑΝΤΑ τὰ διδακτικὰ βιβλία μὲ τιμὰς ἀνεπι-
δέπτους συναγωνισμοῦ, πωλοῦνται καὶ εἰς τὸ βιβλι-
οπωλεῖον τοῦ Δ. Τραυλοῦ.

ΤΥΠΟΙΣ ΛΕΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ